

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

31 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion, Boico Victor,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorii în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru și Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Scutelnic Alexei xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx,

și

Scutelnic Andrei xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 02.04.2018 – 03.12.2019;

Instanța de apel: 20.01.2020 – 10.02.2022;

Instanța de recurs: 06.05.2022 – 31.10.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 03 decembrie 2019:

- *Scutelnic Alexei*, a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 233 alin. (1), 155 Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat;

- *Scutelnic Andrei*, a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 42 alin. (5), 233 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Potrivit rechizitoriului, *Scutelnic Alexei* se învinuiește în aceea că la 10 februarie 2017, în intervalul de timp cuprins între orele 11:00 – 13:00, în mod intenționat, primind informația de la *Scutelnic Andrei xxxxx* că în sectorul dat de pădure sunt mistreți, împreună și prin înțelegere prealabilă cu încă o persoană necunoscută, nestabilită de către organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 20), 30), 33), 36) lit. b) din Regulamentul gospodăriei cinegetice aprobat prin Legea nr. 439-XIII din 27 aprilie 1995, cu

privire la regnul animal, cu modificările în vigoare, și pct. 1) subpct. 1), pct. 4) subpct. 3) din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 963 din 08 august 2016, cu privire la efectuarea vânătorii în sezonul de vânătoare 2016 – 2017, având asupra sa armele de vânătoare cu țeava lisă de model TOZ, calibrul 16/70 mm, cu nr. 188030 și IJ-12, calibrul 12/70 mm, cu nr. B88190, fiind într-o sanie, trasă de un cal, pe câmpul agricol din apropierea cantonului Nr. 1, parcela nr. 12Q2 din s. Cuizăuca, r-nul Rezina, au depistat, urmărit și dobândit prin împușcare, în prezența minorei Țurcan Mihaela xxxxx, a.n. xxxxx, locuitoare a xxxxx, un mistreț, pe care ulterior l-au urcat în sanie, plecând de la fața locului, transportând mistrețul vânat până la automobilul lui Scutelnic Andrei, de marca Nissan, model Tirano cu n/î xxxxx, de culoare roșie, care era parcat în extravilan, la hotarele dintre satele Slobozia-Horodiște, r-nul Rezina și s. Pohrebeni, r-nul Orhei. În continuare, în urma înțelegerii prealabile, Scutelnic Andrei cu autovehiculul personal de marca Nissan, model Tirano, cu n/î xxxxx, de culoare roșie, a transportat mistrețul în s. Pohrebeni, r-nul Rezina, astfel tăinuind obiectul infracțiunii.

Acțiunile lui Scutelnic Alexei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 233 alin. (1) Cod penal, *vânatul ilegal, adică vânatul fără autorizația corespunzătoare, în perioada interzisă și în locurile interzise, care a cauzat daune ce depășesc 200 unități convenționale.*

Tot el, se învinuiește de faptul că la 10 februarie 2017, în intervalul de timp cuprins între orele 11:00 – 13:00, fiind pe câmpul agricol din apropierea cantonului Nr. 1, parcela nr. 12Q2 din s. Cuizăuca, r-nul Rezina, din motiv că minora Țurcan Mihaela xxxxx, a.n. xxxxx, i-a făcut observație că vânatul în locul și perioada dată de timp este interzis, a îndreptat arma de vânătoare cu țeavă lisă, de model TOZ, calibrul 16/70 mm, cu nr. 188030 în direcția minorei Țurcan Mihaela xxxxx, care era de una singură, amenințând-o cu aplicarea ei, spunându-i că o împușcă dacă nu tace și nu pleacă de la fața locului, creând minorei Țurcan Mihaela impresia că această amenințare poate fi realizată.

Astfel, acțiunile lui Scutelnic Alexei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 155 Cod penal, *amenințarea cu omor ori cu vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică amenințare cu omor dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

Scutelnic Andrei, se învinuiește în aceea că la 10 februarie 2017, în intervalul de timp cuprins între orele 11:00 – 13:00, activând în calitate de maistru al ocolului silvic Pohrebeni, r-nul Orhei, în mod intenționat, cunoscând sectorul de pădure gestionat de ocolul silvic Pohrebeni, r-nul Orhei, având informație că în sectorul dat sunt mistreți, a acordat sfaturi și informația dată cet. Scutelnic Alexei xxxxx, care împreună cu încă o persoană necunoscută, nestabilită de către organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 20), 30), 33), 36) lit. b) din Regulamentul gospodăriei cinegetice aprobat prin Legea nr. 439 -XIII din 27 aprilie 1995, cu privire la regnul animal, cu modificările în vigoare, și pct. 1) subpct. 1), pct. 4) subpct. 3) din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 963 din 08 august 2016, cu privire la efectuarea vânătorii în sezonul de vânătoare 2016 – 2017, având

asupra lor armele de vânătoare cu țeava lisă de model TOZ, calibrul 16/70 mm, cu nr. 188030 și IJ-12, calibrul 12/70 mm, cu nr. B88190, fiind într-o sanie, trasă de un cal, pe câmpul agricol din apropierea cantonului Nr. 1, parcela nr. 12Q2 din s. Cuizăuca, r-nul Rezina, au depistat, urmărit și dobândit prin împușcare, în prezența minorei Țurcan Mihaela xxxxx, a.n. xxxxx, locuitoare a s. Cuizăuca, r-nul Rezina, un mistreț pe care ulterior l-au urcat în sanie, plecând de la fața locului, transportând mistrețul vânat până la automobilul lui Scutelnic Andrei, de marca Nissan, model Tirano cu n/î xxxxx, de culoare roșie, care era parcat în extravilan, la hotarele dintre satele Slobozia-Horodiște, r-nul Rezina și s. Pohrebeni, r-nul Orhei. În continuare, în urma înțelegerii prealabile, Scutelnic Andrei cu autovehiculul personal de marca Nissan, model Tirano, cu n/î xxxxx, de culoare roșie, a transportat mistrețul în s. Pohrebeni, r-nul Rezina, astfel tăinuind obiectul infracțiunii.

Acțiunile lui Scutelnic Andrei, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (5), 233 alin. (1) Cod penal, *complicitate la vânatul ilegal, adică acordarea de sfaturi, prestarea de informație, de mijloace, tăinuirea urmelor și obiectelor vânatului fără autorizația corespunzătoare, în perioada interzisă și în locurile interzise, care a cauzat daune ce depășesc 200 unități convenționale.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Scutelnic Alexei, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei, și de art. 155 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Scutelnic Alexei de 1 200 unități convenționale, echivalentul a 60 000 lei;

- Scutelnic Andrei, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 233 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei.

În motivarea apelului, partea acuzării a indicat că nu este de acord cu soluția primei instanțe privind achitarea inculpaților Scutelnic Andrei și Scutelnic Alexei de învinuirile înaintate, deoarece instanța nu a apreciat prin coroborare toate probele administrate la urmărirea penală și cele suplimentare prezentate în instanța de judecată.

Astfel, partea acuzării a menționat că Scutelnic Alexei a fost pus sub învinuire, la 19 decembrie 2017, care i-a fost adusă la cunoștință la 26 decembrie 2017, din motiv că acesta nu se afla în țară, precum și Scutelnic Andrei a fost pus sub învinuire la 19 decembrie 2017, care i-a fost adusă la cunoștință la 20 decembrie 2017. Astfel, Scutelnic Andrei fiind recunoscut în calitate de bănuț la 19 septembrie 2017, a fost pus sub

învinuire la 19 decembrie 2017, în termenul legal de 3 luni, și nu peste acest termen, după cum a conchis prima instanță.

De asemenea, a precizat că la 26 decembrie 2017, urmărirea penală în privința lui Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei, a fost finisată odată cu prezentarea materialelor dosarului penal inculpaților și avocatului acestora, nefiind expirat termenul de urmărire penală la 14 ianuarie 2018. La finisarea urmăririi penale, avocatul Goncear Aurel, prin cerere a solicitat scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către aceștia, iar la 12 ianuarie 2018, în termen de 15 zile, conform art. 295 Cod de procedură penală, procurorul a respins cererea avocatului Goncear Aurel cu privire la scoaterea de sub urmărire penală, despre care fapt au fost informate părțile, fiindu-le explicat termenul și modul de contestare. Prin urmare, la 26 martie 2018, rechizitoriul a fost întocmit iar cauza remisă în instanța de judecată, spre examinare.

La momentul audierii lui Scutelnic Andrei în calitate de martor, organul de urmărire penală a IP Rezina nu dispunea de probe directe că infracțiunea a fost săvârșită de către acesta, existând o bănuială rezonabilă că fapta ilicită a fost comisă de frații săi Scutelnic Alexei și Scutelnic Serghei, din care motiv consideră partea acuzării că prin audierea ca martor și ulterior punerea sub învinuire a lui Scutelnic Andrei, nu s-a admis încălcarea prevederilor legale.

Prin urmare, partea acuzării a susținut că la 05 noiembrie 2019, în baza declarațiilor părții vătămate Țurcan Mihaela, ale martorilor acuzării și apărării, audiați în instanța de judecată, luând în considerație că la 14 octombrie 2018, a intrat în vigoare Legea nr. 157 din 26 iulie 2018 privind modificarea Codului penal, și anume a prevederilor art. 233 Cod penal, acuzatorul de stat Bernaz Ion, în temeiul art. 53, 326 alin. (1) Cod de procedură penală, i-a înaintat o nouă învinuire lui Scutelnic Alexei, în baza art. 233 alin. (1) Cod penal, *vânatul ilegal, adică vânatul fără autorizația corespunzătoare, în perioada interzisă și în locurile interzise, care a cauzat daune ce depășesc 200 unități convenționale, și în baza art. 155 Cod penal, amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică amenințarea cu omor dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

În acest context, partea acuzării a menționat că vina inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Pavel, se confirmă prin următoarele probe administrate la urmărirea penală și cercetate în cadrul instanței de judecată, și anume: declarațiile părții vătămate minore Țurcan Mihaela; declarațiile martorului Codrean Mihai; declarațiile martorului Lisnic Andrian; declarațiile martorului Panța Dumitru; declarațiile martorilor Moldovan Alexei și Soltan Anatolie; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017; procesul-verbal de percheziție din 10 martie 2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 martie 2017; descifrările convorbirilor telefonice pentru perioada 09 februarie 2017 – 11 februarie 2017; raportul de expertiză nr. 34/12/2-R-1456 din 20 octombrie 2017; raportul de expertiză

nr. 34/12/2-R-1724 din 12 decembrie 2017; corpurile delictive.

În concluzie, partea acuzării a precizat că prima instanță urma să recunoască vinovați inculpații Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că la baza învinuirilor înaintate inculpaților, au fost reținute și cercetate următoarele probe, și anume: *declarațiile părții vătămate Turcan Mihaela*, care în opinia instanței de apel, nu pot fi reținute, deoarece partea vătămată a dat declarații neclare și nesigure, ce nu combat declarațiile inculpaților; *declarațiile martorului Codrean Mihail; declarațiile martorului Lisnic Andrian; declarațiile martorului Panța Dumitru; declarațiile martorului Botnari Anatolii; declarațiile martorului Scutelnic Pavel; declarațiile martorului Moldovan Alexei; declarațiile martorului Sultan Anatolie*, care au fost apreciate de către instanța de apel ca nefiind utile, deoarece nici un martor nu a indicat că i-ar fi văzut anume pe inculpați la locul săvârșirii faptelor prejudiciabile, mai mult, declarațiile acestor martori, nu combat declarațiile inculpaților și nu coroborează cu careva probe ce ar indica că anume inculpații Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei, au săvârșit faptele incriminate; *declarațiile martorului Clapaniuc Nicolai; declarațiile martorului Herari Valerii*, care în opinia instanței de apel, sunt utile, veridice și coroborează între ele, dar și cu declarații inculpaților, care în cumul combat probele invocate de partea acuzării în susținerea învinuirii înaintată inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că la baza învinuirii inculpaților, partea acuzării a reținut și următoarele acte și documente administrate în cadrul urmăririi penale, și anume: *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017 (f.d.28, 30); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017 (f.d.29, 31); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017 (f.d.48-49); procesul-verbal de percheziție din 10 martie 2017 (f.d.63-64); procesul-verbal de percheziție din 10 martie 2017 (f.d.65-69); procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 martie 2017 (f.d.73); procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 martie 2017 (f.d.75-78); descifrările convorbirilor telefonice pentru nr. 076754358 și nr. 079247000, pentru perioada 09 februarie 2017-11 februarie 2017 (f.d.89-94); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10 noiembrie 2017 (f.d.149-150); raportul de expertiză nr. 34/12/2-R-1456 din 20 octombrie 2017 (f.d.158-160); raportul de expertiză nr. 34/12/2-R-1724 din 12 decembrie 2017 (f.d.165-167); corpurile delictive (f.d.172-179)*, iar în acest a conchis că acestea nu combat declarațiile inculpaților și nu indică asupra faptului că Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei, au săvârșit faptele incriminate.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentele părții acuzării referitor la faptul că din probele prezentate la materialele cauzei penale, se constată vina inculpaților, precizând faptul că partea acuzării nu a prezentat

probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra că inculpații Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei au săvârșit faptele incriminate prin rechizitoriu.

Totodată, instanța de apel a menționat că referitor la infracțiunea de vânat ilegal, precum și de amenințare cu omor, doar partea vătămată Țurcan Mihaela este unica persoană care potrivit circumstanțelor constatate în ședința de judecată, i-a văzut îndeaproape pe cei despre care susține că au vânat mistrețul și respectiv, au amenințat-o cu omor, iar în acest sens reținând declarațiile părții vătămate.

Mai mult, instanța de apel a indicat că partea vătămată nu l-a văzut niciodată pe Scutelnic Andrei, până la judecată, acesta nu era în sanie, nu era persoana care a tras în mistreț. Or, inculpatul Scutelnic Andrei nu a recunoscut vinovăția, comunicând că în ziua respectivă, nu a fost la locul infracțiunii, însă doar la contonul tatălui său și al lui Caftanat Serghei.

Instanța de apel a stabilit că nici un martor dintre cei audiați, nu au declarat că l-ar fi văzut în ziua respectivă pe inculpatul Scutelnic Andrei, la locul săvârșirii infracțiunii incriminate, iar alte probe din care să rezulte participația inculpatului Scutelnic Andrei la săvârșirea faptei de vânat ilegal, nu au fost prezentate.

Așadar, instanța de apel a conchis că deși a fost incriminat inculpatului Scutelnic Andrei prin rechizitoriu, procurorul nu a probat acordarea de către acesta a suportului la dobândirea și transportarea presupusului mistreț vânat ilegal, lui Scutelnic Alexei și persoanei neidentificate.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat faptul că deși în cadrul cercetărilor la fața locului s-a făcut referire la pete care ar semăna sângelui și la urme de automobil care ar semăna cu urme ale anvelopelor automobilului ce aparține inculpatului Scutelnic Andrei, nu au fost efectuate careva expertize biologice sau traseologice pentru a stabili apartenența sângelui sau coincidența urmelor de anvelope.

Mașina de model „Nissan Terano”, cu n/î xxxxx a fost examinată și nu s-au depistat careva urme ale infracțiunii, iar faptul că au fost găsite tuburi de cartușe, nu rezultă că acestea sunt tuburile rezultate în urma împușcării presupusului mistreț din 10 februarie 2019. Or, acuzațiile precum că Scutelnic Andrei, cu automobilul de model „Nissan Terano”, cu n/î xxxxx, ar fi transportat mistrețul în s. Pohrebeni, tăinuind obiectul infracțiunii, nu au fost probate.

Referitor la recunoașterea persoanei după fotografie, instanța de apel a menționat că în cadrul urmăririi penale au fost efectuate trei recunoașteri a persoanei după fotografie, cu participarea părții vătămate Țurcan Mihaela, (f.d.48-49, f.d.50-51 și f.d.149-150), și reținând prevederile art. 116 alin. (1), (3), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că în speță, nu s-a constatat faptul că prezența inculpatului Scutelnic Andrei, nu putea fi asigurată de către organul de urmărire penală pentru a fi efectuată prezentarea spre recunoaștere a persoanei.

În ceea ce privește învinuirea înaintată inculpatului Scutelnic Alexei, instanța de apel a indicat că partea vătămată Țurcan Mihaela a precizat asupra

faptului că acesta avea pe nas o alunică și a declarat că l-a recunoscut pe Alexei întrucât avea o alunică pe față, la nas precum și după culoarea roșcată a părului. Or, în ședințele de judecată s-a stabilit că inculpatul Scutelnic Alexei nu are aluniță pe față și nici pe nas, prezentând instanței de judecată în ședință și buletinul de identitate din care chipul său este reprezentat fără alunică. Mai mult, martorul Scutelnic Pavel a confirmat că are șase copii, dar nici unul nu are alunică pe nas.

De asemenea, instanța de apel a reiterat faptul că în cadrul urmăririi penale au fost efectuate trei recunoașteri a persoanei după fotografie, cu participarea părții vătămate Țurcan Mihaela (f.d.48-49, f.d.50-51, f.d.149-150), însă la caz, nu s-a constatat că prezența inculpatului Scutelnic Alexei nu putea fi asigurată de către organul de urmărire penală pentru a fi efectuată prezentarea spre recunoaștere a persoanei iar în consecință, să se purceadă la recunoașterea după fotografie.

Or, organul de urmărire penală, nu a ținut cont de prevederile art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, încălcând procedura de recunoaștere a persoanei, din care motiv aceste probe nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului.

În opinia instanței de apel, prima instanță întemeiat a dispus achitarea lui Scutelnic Alexei de învinuirea înaintată în baza art. 233 alin. (1), 155 Cod penal și lui Scutelnic Andrei, de învinuirea înaintată în baza art. 42 alin. (5), 233 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de către inculpați.

5. Procurorii Plîngău Alexandru și Tăut Dorina, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel a expus deficitar și selectiv în decizia sa, probele administrate la baza învinuirilor înaintate inculpaților, acestea fiind preluate din sentința primei instanțe.

Or, instanțele de fond s-au bazat doar pe declarațiile inculpaților, fără a lua în considerație toate probele acuzării.

Prin urmare, menționează că instanța de apel a apreciat eronat probatoriul administrat la materialele cauzei penale și nu a expus o motivare plauzibilă sau bazată pe probele care combat învinuirile incriminate inculpaților, astfel ignorând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precum și probele prezentate de partea acuzării, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpaților și pledoariile apărătorului.

Astfel, reiterează faptul că instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate Țurcan Mihaela; declarațiile martorului Codrean Mihai; declarațiile martorului Lisnic Andrian; declarațiile martorului Panța Dumitru; declarațiile martorilor Moldovan Alexei și Soltan Anatolie; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017; procesul-

verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2017; procesul-verbal de percheziție din 10 martie 2017; procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 martie 2017; descifrările convorbirilor telefonice pentru perioada 09 februarie 2017 – 11 februarie 2017; raportul de expertiză nr. 34/12/2-R-1456 din 20 octombrie 2017; raportul de expertiză nr. 34/12/2-R-1724 din 12 decembrie 2017, și corpurile delictive.

În acest context, acuzatorii de stat conchid că instanța de apel nu a clarificat circumstanțele relevante pentru cauza penală, adoptând o soluție nemotivată, ceea ce presupune cu nerezolvarea fondului apelului, or, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, recurenții critică decizia instanței de apel din punct de vedere al prezenței temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal lărgit atestă faptul că recurenții critică decizia instanței de apel din considerentul motivării deficitare și contradictorii a soluției pronunțate.

Având în vedere argumentele aduse în recurs, Colegiul penal lărgit reține că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta

întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei, se constată că potrivit sentinței, Scutelnic Alexei a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 233 alin. (1), 155 Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat, iar Scutelnic Andrei a fost achitat de învinuirea înaintată în baza art. 42 alin. (5), 233 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin decizia instanței de apel, a fost respins ca nefondat apelul acuzării și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele invocate de către recurenți, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Așadar, cu referire la sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă:

1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată;

2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Instanța de recurs constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă cu privire la forma și specificul întocmirii hotărârilor judecătorești.

Pornind de la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, se va reține că sentința de achitare se adoptă dacă:

1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

2) *fapta nu a fost săvârșită de inculpat*;

3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

4) fapta nu este prevăzută de legea penală;

5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei

În acest sens, Colegiul penal lărgit relevă că deși prima instanță a reținut temeiul pentru achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură

penală – *fapta nu a fost săvârșită de inculpat, în motivarea sentinței pronunțate aceasta s-a expus într-un mod contradictoriu referitor la acest temei de achitare, făcând referire la componența elementelor infracțiunii, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.*

De asemenea, instanța de recurs constată că în sentință, prima instanță menționează pe de o parte temeiul prevăzut la pct. 1) alin. (1) al art. 390 Cod penal, iar pe de altă parte conchide că „..... *procurorul nu a reușit să probeze acuzațiile înaintate inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei; în urma aprecierii probelor, instanța de judecată conchide că nu s-a constatat că acțiunile incriminate inculpaților, au fost săvârșite de către aceștia; probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii înaintate inculpaților, nu confirmă vinovăția acestora*”, însă nu a argumentat aceste concluzii în raport cu prevederile legale pertinente cazului.

Mai mult, nu este clară soluția primei instanțe de achitare a inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpați, în raport cu motivarea abstractă expusă în sentință, și anume: „Făcând abstracție de încălcările grave comise la efectuarea urmăririi penale cum ar fi: punerea sub învinuire a inculpatului Scutelnic Andrei după expirarea termenului de bănuț de 3 luni de la emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 19.09.2018; întocmirea rechizitoriului după mai mult decât două luni de la expirarea termenului urmăririi penale care expira la 14.01.2018; audierea inițial în calitate de martor a lui Scutelnic Andrei conform procesului-verbal de audiere din 10.03.2017 (f.d.80) din care reiese clar că el „împreună cu frații Scutelnic Andrei și Scutelnic Serghei se bănuiau că ar fi fost la pădurea din s. Cuizăuca și ar fi vânat un mistreț și au amenințat cu omor pe nepoata pădurarului”, și de unde reiese implicit că aceștia încă de la ziua de 10.03.2019 erau bănuți și de săvârșirea faptei de vânat ilegal, chiar dacă de jure nu era începută o urmărire penală dar au fost puși sub învinuire abia la 19.12.2018, și alte încălcări, instanța de judecată se va expune asupra fondului cauzei”.

Or, se constată caracterul contradictoriu al motivării soluției de către prima instanță, care pe de o parte reține în descriptivul sentinței *că au fost comise încălcări grave la efectuarea urmăririi penale*, temei care are ca efect adoptarea unei alte soluții, iar pe de altă parte a pronunțat o soluție de achitare a inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei.

De altfel, instanța de recurs reține că prima instanță a desfășurat o motivare contradictorie în ceea ce privește circumstanțele stabilite în partea descriptivă a sentinței, în raport cu soluția de achitare a inculpaților Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei, de învinuirile înaintate.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează, că modalitatea de motivare a soluției primei instanțe, este neclară, pe când potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în

vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că judecând apelul depus de partea acuzării, instanța de apel a comis aceleași erori în motivarea soluției de menținere a sentinței primei instanțe prin care Scutelnic Alexei și Scutelnic Andrei au fost achitați de învinuirile înaintate.

Un alt aspect esențial și obligatoriu care instanța de apel l-a neglijat la judecarea apelului procurorului, reprezintă respectarea prevederilor art. 414 alin. (1) și (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit stabilește că în descriptivul deciziei, instanța de apel a reținut și a supus aprecierii, următoarele probe: *declarațiile martorilor Panța Dumitru, Botnari Anatolii, Scutelnic Pavel, Moldovan Alexei, Sultan Anatolie, Clapaniuc Nicolai, Herari Valerii, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 martie 2017 (f.d.75-78); corpurile delictate (f.d.172-179), însă la cercetarea procesului-verbal al ședinței instanței de apel (f.d.172, vol.II), nu rezultă că respectivele probe au fost cercetate, astfel preluând selectiv probe din sentința primei instanțe.*

În concluzie se constată că în fundamentarea soluției cu privire la respingerea apelului procurorului, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții, inclusiv prin aprecierea în parte a fiecărei probe așa cum stipulează prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit remarcă și faptul că instanța de apel judecând cauza în ordine de apel, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel, și anume referitor la faptul că prima instanță neîntemeiat a reținut că la urmărirea penală, au fost comise careva erori, întrucât inculpatul Scutelnic Andrei a fost pus sub învinuire în termenul legal de 3 luni, iar rechizitoriul a fost întocmit într-un termen rezonabil, cauza fiind expediată în instanța de judecată spre examinare, fapt ce atestă că argumentele invocate în apelul acuzării, nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de fapt, țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că în

speța discutată și-a găsit confirmare temeiurile pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorii în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru și Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2022, în cauza penală în privința lui **Scutelnic Alexei xxxxx** și **Scutelnic Andrei xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **16 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor